

**משרד
הבריאות**
לחיים בריאים יותר

משנה למנהל הכללי

Associate Director General

ו' בחשון, התשפ"ה
07 נובמבר 2024
אסמכתא : 668568024
(במענה, נא ציינו מספרנו)

אל : עו"ד לירון קריספין בוקר, מנהלת בית הדין למשמעת

שלום רב,

הנדון : החלטה - ד"ר גיא רופא
סימוכין : פנייתך במייל מיום 27/10/24

בפניי המלצת וועדה שהוקמה לפי סעיף 44א(א) לפקודת הרופאים, להטיל מגבלות על רופא שהוגש נגדו כתב אישום. לאחר ששקלתי הדברים בכובד ראש, לקחתי בחשבון את מכלול הנסיבות והטענות, לאור חומרת החשדות והנסיבות כמתואר בכתב האישום, וכלל המפורט להלן, ובכלל זה, חוסר היכולת של ההגבלות עליהן המליצה הוועדה להגן על שלום הציבור, איני רואה ברירה אלא לדחות את המלצת הוועדה והחלטתי להתלות התליה מלאה את רישיונו של הרופא לתקופה של 6 חודשים.

ביום 4.6.24 הוגש על ידי פרקליטות מחוז חיפה לבית המשפט המחוזי כתב אישום בתיק תפ"ח 8284-06-24 נגד הנאשם משה גיא בן אמנון רופא, רופא מומחה בתחום הגניקולוגיה והמיילדות (להלן - "כתב האישום" ו"הנקבל" בהתאמה).

כמפורט בכתב האישום, הנקבל נחשד בביצוע עבירות של אינוס במרמה, עבירה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (כלומר בעילה בהסכמת האשה, שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה או מהות המעשה) ומעשה מגונה במרמה לפי סעיף 348(א) לחוק בנסיבות סעיף 345(א)(2) לחוק (כלומר מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה).

לפי המתואר בכתב האישום, העבירות בוצעו במתלוננת, שהייתה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום חיילת בשירות חובה. הנקבל, כאמור מומחה בתחום הגניקולוגיה והמיילדות, יליד שנת 1977 (כלומר בוגר בכעשרים שנה מהמתלוננת) שימש כרופא נשים במסגרת שירות מילואים (שאז טיפל בחיילות במרפאה צבאית) וכן קיבל מטופלות במסגרת קליניקה פרטית שלו.

עוד כמפורט בכתב האישום, במהלך שנת 2016 הגיעה המתלוננת לנקבל 4 פעמים לטיפול במרפאה הצבאית. בהמשך ובסיומן של התכתבויות ווסטאפ ושיחות, XXX
XX
XX
XX

**משרד
הבריאות**
לחיים בריאים יותר

משנה למנהל הכללי

Associate Director General

ביום 26.6.24 הועברו למשרד הבריאות על ידי פרקליטות מחוז חיפה פלילי העתק כתב אישום (ללא חומרי החקירה ותוך השחרת פרטי העדים בתיק) ובנוסף 3 תיקי חקירה נוספים בהם הוחלט שלא להגיש כתב אישום אך שהפרקליטות סברה שיש מקום להעבירם למשרד מאחר ש"סברנו לאחר עיון בחומרי החקירה כי יש מקום לבחון עניינים משמעותיים העולים מהתנהלותו של ד"ר גיא רופא".

עוד באותו יום ועם קבלת החומרים האמורים החלטתי למנות מיידית ועדה מיוחדת לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז 1976 (להלן - "הפקודה" ו"הוועדה" בהתאמה) על מנת לקבל המלצותיה לעניין התליה או הגבלה של רישיון הרופא.

ועדה זו, הגישה המלצתה ביום 4.8.2024.

יוער, כי במסגרת ההליך שהתקיים בפני הוועדה הקובל, ב"כ המשרד, ביקש להציג לוועדה את החומרים מתיקי החקירה הנוספים שהועברו למשרד הבריאות על ידי הפרקליטות כאמור, אך הוועדה החליטה שלא לקבל ולדון בחומרים אלה וקיבלה לעניין זה את עמדת ב"כ הרופא שאין לעשות זאת.

לאחר שמיעת טענות הצדדים המליצה הוועדה להטיל על הנקבל **"הגבלה למשך 6 חודשים, על פיה יהא עליו לבדוק נשים אך ורק (דגש במקור) כאשר בחדר הבדיקה, בנוסף למטופלת נוכחת אישה וכן בשלט על דלתו ובדף שיינתן למטופלת, כי הנקבל מצוי בהליך משפטי עקב כתב אישום שהוגש נגדו, ועל כן מחוייב בנוכחות אישה נוספת כאמור בעת בדיקת המטופלת.**

הנקבל ינהל יומן נוכחות של הנוכחות בעת בדיקת מטופלות ולפי דרישת הקובל מעת לעת ימציאו לעיון.

השיקולים העיקריים שעמדו בפנינו הם, משך הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירה, מעצרו (11 ימים), מצבו הנפשי, כפי שהוצג (סכנה מוחשית לחייו). מדובר במטופלת אחת בהשוואה למספר מטופלות... מצבו המשפחתי, גירושיו על רקע מעצרו וניתוק הקשר מביתו הבכורה, כל אלו הביאונו לכלל מסקנה, כי יש, כאמור, להגביל עיסוקו ולא להתלות את רישיונו, שכן יהיה בכך כדי לשמור על הציבור כאמצעי פתרון פחות פוגע בפרט ובדגש על כי מדובר באמצעי זמני ודחוף. ולמותר לציין, כי אין כל בסיס לטעון לדחיפות ולמיידיות בשעה שהעבירה נעברה ב - 2017.

לסיום נציין, כי אנו רואים בחומרת עבירת הנעברות (כך במקור) על ידי רופא במטופלות, ומשנה חומרה עבירות מין, אך כאמור באיזון הראוי בין הזכויות החוקיות - חזקת החפות, פגיעה בחופש העיסוק לבין הנסיבות האישיות, הננו סבורים כי המגבלה שהטלנו היא המענה הנכון".

המלצה זו הובאה בפניי ולאחר שעיינתי היטב בהמלצה ופרוטוקול הדיונים (שכלל את הטיעונים המפורטים של הצדדים), סברתי שנפלה טעות בפני הוועדה שלא מצאה מקום לקבל את חומרי החקירה מהתיקים הנוספים ולשמוע טענות הצדדים בנושא ולכן ביקשתי שהנושא יובא שוב בפניהם. מצאתי לנכון לבקש שהוועדה תשוב ותדון בנושא, מאחר שמצאתי קושי בהמלצתה ורלוונטיות התאמת המגבלות עליהן המליצה, בהינתן הנסיבות המתוארות בכתב האישום (ובכלל זה המעבר מהשירות הציבורי לשירות הפרטי XXXXXXXX בוודאי בהינתן החומרים הנוספים.

**משרד
הבריאות**
לחיים בריאים יותר

משנה למנהל הכללי

Associate Director General

ביום 27.10.24 ולאחר שמיעת טענות הצדדים החליטה הוועדה, כי "לאור האמור לעיל, לא נקיים דיון נוסף, שכן אין דרך חוקית ולא פעולה במסגרת כללי הצדק הטבעי, לקבל את הראיות אותן מבקש ב"ב הקובל להגיש. ההליך אותו מבקש עלול לזהם את הליך ההוכחות, וזאת בנוסף לעצם ההוראה, שספק רב בחוקיותה.

המלצתנו מתאריך 4.8.24 תישאר על כנה.

סמכויות המנכ"ל מפורטות בסעיף 44א. הוא יכל לאמצה, לשנות או להטיל הגבלה, הכל לפי שיקול דעתו".

לאחר ששבתי ועיינתי בחומרים השונים וסקלתי היטב את מכלול הטענות והשיקולים איני מוצא שביכולתי לאמץ את המלצות הוועדה.

ואפרט.

סעיף 44א לפקודה כולל שני מקרים בהם ניתן לנקוט כנגד רופא באמצעים זמניים, בכלל זה התליה של רישיון, וזאת עוד טרם הורשע בפועל בעבירת משמעת לפי הפקודה. המקרה הראשון, רשלנות חמורה שגרם למותו של מטופל והמקרה דנן, מקרה בו הוגש כתב אישום "על עבירה שיש עמה, בנסיבות העניין, משום קלון". ודוק, לא נדרש שכתב האישום יצביע בהכרח על מסוכנות, די בכך שמדובר בעבירה שיש עימה קלון.

כפי שנפסק, מטרת הסעיף –

"מטרתו של סעיף זה הינה לתת מענה לשלב טרם הרשעתו של הרופא ולאחר הגשת כתב אישום נגדו. בשלב זה מתעורר הצורך לעיתים להתלות או להגביל את רישיונו של הרופא מטעמים שבאינטרס הציבורי, וזאת עוד בטרם הרשעתו בדין. הוראה דומה מצויה בחיקוקים אחרים הנוגעים להליכי משמעת שונים (ראו בש"א 458/91 סמחאת נ' משיח, פ"ד מה(2) 801 (1991) (להלן: עניין סמחאת); ע"ש (מחוזי ת"א) 739/96 יקירביץ' נ' המנהל הכללי של משרד הבריאות (לא פורסם, 10.9.96) (להלן: עניין יקירביץ')). בעניינים מעין אלה יש לבחון שני סוגי שיקולים מנוגדים: האחד עניינו באינטרס הציבורי ובהבטחת שלום הציבור מפני קבלת טיפול רפואי על ידי אדם שיתכן ואינו ראוי ליתן אותו; והשני עניינו באינטרס הפרט – הרופא – שהגבלת או התליית רישיונו פוגעת בחופש העיסוק שלו ובחזקת החפות העומדת לו כל עוד לא הורשע. האיזון הוא תלוי נסיבות המקרה, ונלקחים בחשבון שיקולים שונים כגון חומרת העבירות ומהותן, הקשרן של העבירות לעבודתו הרפואית של הנאשם וקיומן של ראיות לכאורה, וזאת אל מול נסיבותיו האישיות השונות של הרופא (עניין סמחאת)". (רע"א 1838/07 דר' לאוניד אדורסקי נ' מנכ"ל משרד הבריאות. ראה גם רע"א 2755/19).

עוד כפי שנפסק –

"תכליותיו של הסעיף, כמו גם כללי היסוד של המשפט המנהלי, תומכים בפרשנות לפיה מנכ"ל משרד הבריאות מוסמך, במקרים המתאימים ובהינתן טעמים של ממש המצדיקים זאת, שלא לקבל את המלצת הוועדה המיוחדת לפי סעיף 44א(א) לפקודה ולנקוט בצעדים משמעתיים השונים, לקולה או לחומרה, מאלה שעליהם המליצה".

(רע"א 1414/20 – להלן פסק הדין בעניין חורי).

לטעמי, אף ללא מתן משקל כלשהו לחומרים הנוספים ובהסתמך על כתב האישום בלבד, קיימת בעייתיות באופן בו ביצעה הוועדה את האיזון הנכון בין האינטרסים השונים, תוך נתינת משקל

**משרד
הבריאות**
לחיים בריאים יותר

משנה למנהל הכללי

Associate Director General

עודף לאינטרסים הפרטניים של הנקבל ולכך שמדובר במטופלת בודדת. בנוסף לכך, הוועדה לא נתנה דעתה לרלוונטיות התאמת המגבלות עליהן המליצה ועל כן איני יכול לאמצה.

כמו כן אני סבור שהוועדה לא נתנה דעתה ואת המשקל הראוי לנסיבות המפורטות בכתב האישום ובכלל זה להעברה של המטופלת מהשירות הציבורי (מקום בו עצם נוכחותם של מטפלים ומטופלים נוספים מקשה על התנהלויות שאינן ראויות) לקבלת שירות במסגרת הקליניקה הפרטית שם המטופלת נותרה לבדה עם הנקבל XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. בהקשר למגבלות שהמליצה הוועדה חלף התלית רישיון הנקבל, סוגיית ההתכתבויות בוטסאפ והמעבר כאמור לקליניקה הפרטית, מקבלת משנה תוקף, שכן היא משקפת את התנהלות הנקבל וממחישה את חוסר היכולת המעשית לאכוף את ההגבלות וכיצד ניתן "לחמוק" ולמעשה לאיין לחלוטין את המגבלות עליהן המליצה הוועדה.

אוסף כי הגם שהוועדה התייחסה לפסק הדין בעניין חורי, אני חלוק על האופן בו הוועדה אבחנה בין אותו מקרה למקרה הנוכחי.

שלא כדעת הוועדה, המקרה הנוכחי דומה בעיני עד מאוד לענייני של חורי כאשר השוני המהותי בין המקרים, בענייני של חורי דובר בשתי מטופלות וארבע עבירות ובענייני של הנקבל דן, מטופלת אחת ושתי עבירות.

כמפורט בפסק הדין בעניין חורי **"יוחסו למבקש עבירות מין חמורות לפי סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז בגין בעילת שתי מטופלות בהסכמה שהושגה במרמה לגבי מהות המעשים אותם הציג המבקש כבדיקה רפואית"**. כלומר אותו סוג של עבירות וכמפורט בפסק הדין גם נסיבות דומות לביצוען, אגב מתן טיפול על ידי רופא גניקולוג.

גם במקרה חורי היה פער זמנים בין האירועים לבין הגשת כתב האישום וההליך לפי סעיף 44א כאשר במקרה חורי אף היה פער זמנים בין הגשת כתב האישום לבין ההליך לפי סעיף 44א, דבר שלא קרה כאן.

כאמור שוני העיקרי בין המקרים הינו מספר עבירות בשתי מטופלות לעומת שתי עבירות במטופלת אחת. בנקודה זו אני חולק באופן מהותי על הוועדה. די בעבירה אחת במטופלת אחת כדי לומר שהאמצעים עליהם המליצה הוועדה אינם סבירים או ראויים בהינתן המטרות והתכליות של סעיף 44א.

הוועדה עצמה מדגישה את חומרת העבירות המיוחסות לנקבל, אך מגלה "סלחנות" לכך שמדובר ב"מטופלת אחת" בלבד. מספר המטופלות הנפגעות ומספר העבירות אינו המדד ולא צריך להיות המדד, אלא מהות הדברים תוך מתן דגש על שלום הציבור.

בין אם יש שוני מהותי בין ענייני של חורי לבין ענייני של הנקבל דן, כך או כך האמצעים שהומלצו אינם סבירים או מעשיים, כאשר נסיבות, המתוארות לעיל, של פריצת גבולות ביחסי מטפל/ מטופל רק מדגיש את חוסר האפקטיביות והסבירות של אמצעים אלה. גם מטעם זה איני יכול לאמץ המלצת הוועדה בנושא. דבריו של כב' השופט הנדל בפסק הדין בעניין חורי ברורים ופשוטים ואותם אני מעדיף לאמץ.

באותו מקרה דובר במומחה ברפואת נשים ומיילדות שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות אינוס, מעשה מגונה והטרדה מינית כלפי שתי מטופלות בעת שטופלו על ידו במרפאתו הפרטית ובבית החולים "המשפחה הקדושה בנצרת". גם בעניין רופא זה הוקמה ועדה לפי סעיף 44א אשר המליצה, לא להתלות את רישיון הרופא, אלא רק להטיל מגבלות לפיהן הרופא יוכל לקבל מטופלות במסגרת מוסד רפואי בתנאים מסויימים בכללן ידוע המטופלות ונוכחות אדם נוסף בעת

**משרד
הבריאות**
לחיים בריאים יותר

משנה למנהל הכללי

Associate Director General

הטיפול. מנכ"ל משרד הבריאות דחה המלצה זו והורה על התלית רישיונו של חורי ועל רקע זה ניתן פסק הדין שגיבה את החלטת המנכ"ל.

בכל הנוגע להמלצות הוועדה לגבי תנאים מגבילים כמענה העיר כב' השופט הנדל בפסק הדין:

"לא אסתיך כי המלצת הוועדה אף נופלת, לדעתי, מחוץ למתחם הסבירות. בעניין זה, די להפנות למתווה ששרטטה הוועדה, ועל פיו המבקש יוכל להמשיך בעבודתו בכפוף לכך שהמטופלות יאשרו כי המידע לגבי כתב האישום שהוגש נגדו הובא לידיעתן. חוששני שבתנאי כזה אין די, וכי – כפי שהבהיר גם המשיב – הוא מנותק מהמציאות. לא ניתן לצפות שאשה שמידע זה יובא בפניה בעת שכבר הגיעה לטיפול בבית החולים תוכל לקבל "החלטה מדעת". לאמור, המציאות שבה פועלים בתי החולים, מציבה משוכה גבוהה בפני האפשרות להתייחס להסכמה כזו כהסכמה חופשית. גם במצב בו יש למטופלת מלווה אין בכך כדי להסיר את המכשול. לכך, יש להוסיף ולהדגיש כי בכתב האישום (ת"פ 18-08-51831) [פורסם בנבן] יוחסו למבקש עבירות מין חמורות, לרבות שתי עבירות של אינוס, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין בעילת שתי מטופלות בהסכמה שהושגה במרמה לגבי מהות המעשים, אותם הציג המבקש כבדיקה רפואית. נוכח טיב המעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום, ובייחוד נסיבות ביצועם, תוך ניצול האמון שניתן בו כרופא והצגתם כחלק מן הטיפול הרפואי, התנאי המצוין לעיל בדבר מעין הסכמת המטופלת רק מבליט את חולשת עמדת הוועדה. לטעמי, אין בעמדה זו כדי לאיין את הסיכון הנשקף מהמבקש לציבור המטופלות, והיא מעוררת בעייתיות רבה."

די באמור כדי להצדיק דחית המלצות הוועדה וכך החלטתי לעשות.

מעבר לנדרש ובשולי הדברים אתייחס למספר נקודות נוספות כדלקמן.

כפי שציננתי לעיל, במקרה הנוכחי ישנן חומרים נוספים אך הוועדה סירבה לדון בחומרים אלה באשר סברה שאינה מוסכמת לעשות כן. אף אם נאמר שאכן צדקה הוועדה בעמדה זו, שאלה שניתן להשאיר בצריך עיון, אין כל סבירות או היגיון בגישה שאומרת שעל הגורם המוסמך לפי סעיף 44א לעצום עיניו מלראות ומלשקול מידע שקיים בפניו, גם אם הוועדה סברה שאין היא יכולה (בין היתר בשל התנגדות הנקבל עצמו) לקבל המידע ולדון בו. במקרה הנוכחי לאור הנסיבות כפי שתוארו לעיל, איני נדרש להכריע בדבר וזאת לאור מסקנתי לעיל שאף בלי החומרים הנוספים, אין מקום לאמץ את המלצות הוועדה.

בכל הנוגע לחזקת החפות, אין צורך לציין כי חזקה זו עומדת לנקבל וזו חזקה חשובה עקרונית ואין להקל בה ראש. עם זאת, עצם מהותו של סעיף 44א עניינו במצב עניינים שבו הרופא טרם הורשע, בין בפלילים ובין בדין המשמעתי.

לבסוף ובכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנקבל, אותן שקלתי בכובד ראש רב, דומה שיש לעשות אבחנה מאוד ברורה בין הליך פלילי ושיקולים שרלוונטיים ומתאימים לעונש, לבין הליך משמעתי. להבדיל מהליך פלילי, בהליך משמעתי כלפי בעל מקצוע בריאות, מהות הדברים אינה ענישה אלא בחינת התאמתו של הפרט להיות מטפל ושמירה על האינטרס הציבורי, בכלל זה אמון הציבור במטפלו.

לאור כל אלה החלטתי, כי לאור חומרת החשדות והנסיבות כמתואר בכתב האישום, וכלל המפורט לעיל, ובכלל זה, חוסר היכולת של ההגבלות עליהן המליצה הוועדה להגן על שלום הציבור, איני רואה ברירה אלא להתלות התליה מלאה את רישיונו של הרופא לתקופה של 6 חודשים.

משנה למנהל הכללי

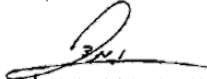
Associate Director General

**משרד
הבריאות**
לחיים בריאים יותר

ההחלטה תכנס לתוקף בתאריך 14/11/24.

החלטתי תפורסם כמקובל לא יאוחר מהתאריך 29/12/2024.

בכבוד רב,

ד"ר ספי מנדלוביץ
המשנה למנהל הכללי